

DE REALITEIT

"Als je over de heuvel heen bent, begint je snelheid toe te nemen." Deze quote, toegeschreven aan Schopenhauer, geeft in essentie weer wat ik de afgelopen twee maanden heb meegemaakt met het onderwerp van deze test: een Class-A buizen top loading CD player.

HANS DE LIGHT

Met een gewicht 15 kilo, metalen chassis met notenkleurige houten zijpanelen of zwarte PMMA (acryl) zijpanelen, een front van zwart PMMA, is het onderwerp van deze test, de Lector CD-speler een nette, maar niet echt opvallende verschijning. Wat niet alleen mij, doch ook anderen opviel, is de niet retestrakke professionele totaalconstructie, iets waar we de laatste jaren toch steeds meer aan

gewend zijn geraakt. Toch werd ik ook daar wel weer een beetje warm van, omdat het me eigenlijk direct deed denken aan mijn eigen start met de productie van de Sphinx elektronica, toen echt keer op keer het wiel moest worden uitgevonden. Tja, een gepoeder-coate metalen kast met opgeschroefde stukken...

Denkend aan de waanzinnig mooi ogende producten van een eveneens Italiaans merk als Pathos, bekwam mij toch een beetje het gevoel dat het beroemde Italiaanse design het hier toch wel een beetje heeft laten liggen... Maar goed, het neemt niet weg dat er in heden en verleden ook minder strak gedesignde apparatuur zonder meer zijn weg naar de consument wist te vinden, indien de klankmatige performance maar optimaal was. Denk alleen maar aan de echt beroerde kastconstructies van een topmerk als Cello met haar hoge 'Meccano-gehalte', dat was toch helemaal niet om over naar huis te schrijven?!

Ik wil hier niet te lang bij stil blijven staan, omdat men bij vele andere zaken wel degelijk blijkt geeft heldere en

verantwoorde keuzes te kunnen maken. Zo heeft men bijvoorbeeld oog gehad voor het feit dat de kast niet uit plaatstaal gemaakt moest worden, doch van speciaal twee mm dik vliegtuigaluminium. Uit eigen ervaring weet ik dat dit een dramatisch effect op het uiteindelijke klankresultaat heeft. De magnetische eigenschappen van staal hebben namelijk een onmiskenbare negatieve invloed op het signaal en aluminium is derhalve de superieure keuze. Met drie knopjes (play, next, previous) en een prettig grote, uiterst heldere display heeft de CDP-7 een rustige voorkant. Veel fouten kun je daar met bedienen niet maken. Het ontbreken van een stop knopje is een handigheidje. Of je bedient dit met je afstandsbediening, of je schuift het laatje open, waarna de speler stopt met spelen. Wat heel comfortabel is, is de uitstekende leesbaarheid van het display, die het voor blinde kippen als ondergetekende nog makkelijk maakt over de hele lengte van de luisterruimte de tracks en tijd af te lezen! Overigens is het display uitschakelbaar, maar omdat ik geen klankmatig verschil kon horen tussen display aan en display uit, is het gedurende de gehele testperiode gewoon aan gebleven. Ook de achterzijde is relatief rustig gehouden, als je je tenminste niet stoort aan een overdaad aan stickers. Een verbindingssnoer met de externe voeding, een wipschakelaartje voor ground en de linker en rechter RCA-connector, that's it.

De tweede veel kleinere behuizing is de voeding, met z'n gewicht van zo'n drie kilo. Ook hier weer een relatief eenvoudige metalen kast, met een acryl front en drie mooie wipschakelaartjes, voor aan/uit, en aan/uit van de analoge en de digitale voeding. Het voordeel is dat je middels laatstgenoemde schakelaars niet het geheel uit hoeft te zetten om de buizen te ontzien, maar je kunt de buizensectie uitschakelen, terwijl je de digitale schakeling gewoon aan laat staan. Slim! Direct na de 230 volt aansluiting wordt de lichtnetspanning eerst passief gefilterd, alvorens ze naar de in totaal drie separate transformatoren gaat, die op hun beurt maar liefst 14 deelgebieden voeden. Acht voor de digitale en motorsectie en zes voor het analoge deel. Speler en voeding worden verbonden via een lange multikabel, waardoor de voeding wat verder weg kan staan van de speler. Wat me opviel, was dat ondanks constant spelen de voeding in het geheel niet warm werd; meestal een teken dat de zaak aardig overgedimensioneerd is! Prettig vond ik dat de voeding, die werkelijk volkomen stil was, elke netkabel accepteerde.

Zonnekoning

Heeft u wel eens van HP gehoord? En nee, dan bedoel ik niet Hewlett Packard, maar Harry Pearson, de zelfbenoemde zonnekoning van de High-End audio scene (de man waarvan een medewerker van het blad Absolute Sound ooit eens tegen mij zei, op mijn vraag of HP ook de CES in Chicago zou bezoeken: "HP bezoekt geen beurzen, beurzen bezoeken HP!"). Nou voor die HP is de Lector CDP-7 MKIII een van de beste spelers ter wereld. Sterker nog, direct na zijn absolute referentie, een 60.000 euro kostende Burmester, komt de Lector!...

Dan heb ik altijd zoiets van ja, sure, het zal wel. Eerst zelf

horen! Maar wat is er dan eigenlijk verantwoordelijk voor dat fabelachtige geluid van de Lector? De Burr-Brown DAC's (de 24 bits 1704, maar die vinden we bij velen), de bijzonder uitgebreide voeding, de buizen uitgangstrap, de één procents weerstanden, het totaal ontbreken van terugkoppeling, het lichtabsorberende binnenwerk, het zwaar gemodificeerde CDM-12 loopwerk, met speciale rubberen ontkoppeling, de inwendige bronzen verstevigingen van zowel loopwerk als chassis? U begrijpt het, de Lector CDP-7 MKIII zit werkelijk boordevol grotere en kleinere ingrepen, die de speler gehoormatig naar een uniek niveau weten te tillen.

Reuzendoder

Ten tijde van de test van de Lector CDP-7 MKIII was het een drukte van jewelste in mijn luisterruimte en waren er ook zomaar drie CD-spelers met een enigszins vergelijkbare prijs aanwezig waartegen de Lector dus kon worden afgezet. Zo stond er een ESound E5SE Reference (al eerder getest en erg enthousiast), er was een gouwe ouwe in de vorm van de Philips SACD-speler 963SA en als mystery guest was er de gloednieuwe PrimaLuna Prologue Premium CD speler... Eerst toch maar echt laten inspelen die Lector, alhoewel hij volgens de importeur er eigenlijk al was. Niet dus, want ik merkte al vrij snel dat de fifty-fifty stand tussen de Lector en de ESound zich na twee dagen al duidelijk begon om te buigen richting de Lector, die steeds meer de neus voorkreeg gedurende de luistersessies. Na een volle week had de Lector zich zeer duidelijk afgezet tegen de overigens totaal ingespeelde ESound en dat was voor mij het teken dat het fenomeen inspelen (én inspelen na transport in een auto!) bij deze speler absoluut niet onderschat moest worden. Zal ik eens een grote stap zetten en het eens knalhard benoemen? Na 14 dagen maakte de Lector gehakt van de ESound, iets wat me werkelijk hogelijk verbaasde, want het was nog maar drie jaar geleden dat ik de ESound zo positief beoordeelde. Ja, natuurlijk, de Lector CDP-7 MKIII is ongeveer twee keer zo duur als de ESound, maar... begon ik hier wellicht iets mee te krijgen van de reputatie van reuzendoder, een etiket, dat steeds meer recensenten op de Lector plakken, nadat ze deze speler eens uitgebreid aan de tand hebben gevoeld?! Eenmaal compleet ingespeeld is de Lector CDP-7 MKIII

zo gepolijst als een Italiaanse bolide, uiterst krachtig, maar zonder het logge van een zwaargewicht. De bas is in één woord geweldig. Er wordt een druk opgebouwd onderin, niet normaal! Toch gaat de rest van het klankspectrum niet gebukt onder het basgeweld, want de rest van het audiospectrum blijkt perfect in harmonie en heeft eveneens uiterst overtuigende capaciteiten. Het middengebiet is sonoor en welluidend, het hoog stralend en toch ragfijn!

Strumenti Audio

Een audio instrument, of het nou een versterker, een kabel of een CD-speler is, moet je niet horen. Het moet dat doen waar het voor ontworpen is, zijnde het maximale uit de pits halen, dan wel het signaal versterken of doorgeven zonder dat er hieraan iets veranderd wordt. Misschien is dat ook wel wat de Lector CDP-7 MKIII zo bijzonder maakt. Hij zet alles bijzonder overtuigend voor je neer, maar met zo een gemak dat het apparaat bijna onopvallend wordt... Als de pauken zacht dreunend beginnen bij Ramirez' Misa Criolla, dan hoor je de plof wegsterven in de ruimte, je hoort het inademen van het koor, alsof je daadwerkelijk op een paar meter van ze in de studio zit. De hoogteplaatsing van het koor is verbluffend, hier is een manshoge afbeelding een gegeven (Philips 420 955-2). De ruimtelijke afbeelding slaat in deze prijsklasse alles, dat ik ken. Ook een exceptioneel goede afbeelder van die ruimte, de PrimaLuna Prologue Eight CD-speler, moet hier buigen! Spectaculair wat je extreem links en rechts van de luidsprekers meekrijgt, als Roger Waters z'n trucjes doet op de CD 'Amused to Death'. Bij de nummers 'Late Home Tonight' en 'Too Much Rope' draagt elk klein geluidje bij tot een grootse ruimtelijke informatie, die ik nog niet eerder uit mijn Verity Audio Encores hoorde komen! U raadt het al, de Lector CDP-7 MKIII zuigt je als het ware in de muziek, er bestaat even niks anders meer. Elk instrument en elke performer wordt uitgelicht, als stond er op een ieder een heldere schijnwerper, terwijl naast de bundel van die schijnwerper het zwartste zwart heerst. Het uiteenrafelen van het beeld is dan ook dik in orde, evenals de dyna-

miek. Van het plectrum dat aan de snaren 'trekt' (Patty Larkin, 'Strangers World'), tot aan de machtige kickdrumklappen van 'My Heart Is Pounding Like A Hammer' van Kari Bremnes verbaas je je over de snelheid en de kracht van deze speler. Ik schreef het daarnet ook al, toch is deze speler geen logge zwaargewicht, noch een lichtvoetige verdergewicht. Nee, ik denk dat het geheim van deze speler is, dat hij alles doet op een onverwacht hoog niveau, maar met een natuurlijkheid, vanzelfsprekendheid en een schmelz, die deze speler maakt tot wat hij is: een voor het geld onverslaanbare reuzendoder!

Tenslotte

Niet alleen probeer ik behoorlijk wat te luisteren, ik probeer zo af en toe ook nog eens een stevige pil te lezen en ten tijde van het bezoek van de Lector zat ik dus in Schopenhauer. Die heeft ook wat zinnigs over de waarheid geschreven, iets dat zeer treffend weergeeft welke processen ikzelf onderging gaande de beoordeling en waardering van de Lector CDP-7 MKIII. Hij schreef: "elke waarheid ondergaat drie stadia. Als eerste: ze wordt belachelijk gemaakt, ten tweede, er wordt enorm tegen geageerd en ten derde, ze wordt geaccepteerd." Na binnenkomst van de Lector CDP-7 MKIII en na eerste beluistering (heuvel op dus) had ik zoiets van, aardig, maar het ziet er matigjes uit en klinkt niet in overeenstemming met het prijskaartje. Mijn tweede stadium werd versterkt door mensen die in mijn luisterruimte kennismaakten met de CDP-7 MKIII en er toch nog wel wat commentaar op hadden. Maar..., uiteindelijk was er dan toch de acceptatiefase, want, laten we eerlijk zijn, de Docet Lector CDP-7 MKIII is werkelijk een geweldige CD-speler.

De Docet Lector CDP-7 TL MKIII

Serienummer 458702k8

Met separate voedingsunit PSU-3T (id. serienummer).

Docet Lector, Albuzzano Italië.

Importeur Audioarte, winkelprijs € 3.250

PP the Perfect Performer®
high fidelity luidsprekers

...omdat de goede luidsprekers in de hifi-winkels te duur zijn?
...of omdat die dure speakers toch niet goed genoeg zijn?
<http://www.perfectperformer.nl>